

Jännitystä ilmassa

Ville Melasen lähettikirje 2/2021 24.05.2021

Hitaita muutoksia

Kirjoitin edellisessä kirjeessäni työnkuvassani tapahtuneista muutoksista. Inkerin kirkon kirkkohallitus vapautti minut tammikuussa Krasnojarskin Pyhän Kolminaisuuden seurakunnan kirkkoherran virasta. Käytännössä mitään muutosta ei ole vielä kuitenkaan tapahtunut. Uutta kirkkoherraa ei ole valittu, joten vastuu seurakunnasta on edelleen minun. Uusi tehtävä kirkon lähetysosaston pastorina hahmottuu käytännössä myöhemmin, kun normaali arki joskus alkaa. Olen alkanut vähitellen perehtyä lähetysteologisiin kirjoihin. Tähän perehtymiseen olen saanut hyviä neuvoja sekä entiseltä esimieheltäni Pekka Huhtiselta että nykyiseltä esimieheltäni Ville Auviselta. Lähetysteologia ja teoreettinen osaaminen on tärkeää, mutta tärkeämpää on se, että saatu hyvä opetus kantaa hyviä hedelmiä ihmisten saavuttamisessa ja opettamisessa. Toivon, että tämä voisi toteutua sekä omassa että kaikkien lähetystyöntekijöiden työssä.

Krasnojarskin ilon- ja surunaiheet

Ilonaihe oli jo sekin, että pääsin huhtikuussa käymään Krasnojarskissa. Sää oli hyvin vaihteleva aurinkoisesta sateiseen ja lämpimästä kelistä useamman asteen pakkasiin. Tämä on hyvin tavallista huhtikuuisessa Krasnojarskissa. Sää on arvaamatonta ja äkilliset muutokset tavanomaisia. Oli suuri jälleennäkemisen ilo, kun näin messussa sekä tuttuja seurakuntalaisia. Oli myös mukava tavata vähän uusiakin tuttavuuksia. Kirkkomme naapuritalojen poikia näin pitkästä aikaa. Muistan pari poikaa kesältä 2019. He kävivät silloin tällöin kirkossa. Nyt jo vähän kasvaneina he osallistuivat asiallisesti pyhäkouluun ja nauttivat messun jälkeen pöydän antimia yhdessä seurakuntalaisten kanssa. Olen kovasti toivonut juuri sitä, että kirkosta tulisi koti uusillekin ihmisille. Siihen on hyvät mahdollisuudet, kunhan koronataudin aiheuttama tilanne helpottuu.

Seurakunnan elämä ei ole Krasnojarskissa pysähtynyt, vaikka edelleen on myös niitä, jotka pysyttelevät tiukasti kotioloissa. Vaikka internet ja muut tekniset välineet auttavat Jumalan sanan kuulemisessa, usein kaikkein iäkkäimmän väen keskuudessa ei ole valmiutta käyttää näitä välineitä. Siksi näiden seurakuntalaisten suhteen on luotettava rukousten ja rohkaisujen sanan voimaan. Seurakuntalaiset ovat ottaneet enemmän vastuuta, kun olen ollut paljon poissa. Parin viikon matkan aikana toimittamani messut ja pitämäni raamatunopetus olivat matkan kohokohtia, vaikka myös eri tilanteissa tapahtuneet rukoushetket ja tapaamiset olivat tärkeitä.

Eräässä kodissa vieraillessani jouduin kokemaan surua. Surua oli senkin vuoksi, että talon emäntä oli kuollut tammikuussa, mutta myös se, miten omaisten suru näkyi. Pienellä pöydällä olohuoneen nurkassa oli vainajan valokuva, jonka päälle oli laitettu vinottain musta nauha. Tässä ei vielä ole mitään erikoista. Tuon kuvan viereen oli kuitenkin laitettu vainajaa varten kahvimuki, leipäpala, keksinpala, makeinen ja vielä jotakin muuta syötävää. Kysyin edesmenneen aikuisilta lapsilta, että ovatko nuo vainajaa varten. Kyllä ne olivat. Lapset olivat nähneet äidin unessa nälkäisenä. Tämä on valitettavaa pakanallista kansanuskoa, jonka pohjalta nousee tarve palvoa edesmenneiden henkiä. Sanoin heille, ettei häntä enää tarvitse ruokkia. Pakanallisuus ja meillä Suomessa uuspakanallisuus ovat meille kristityille vakava haaste. Osa ihmisistä suhtautuu pakanallisiin tapoihin vähättelevästi. Kaikki kansantavat eivät ole välttämättä pakanuutta, mutta vainajien henkien ruokkiminen on sitä varmasti. Välttäkäämme ja varoittakaamme ihmisiä tällaisesta!

Jännitystä lentokentillä

Ennen Venäjälle lähtöä mietin, pääsenkö Venäjälle. Jännitystä toi myös koronatodistusten hankinta ja niiden tarkastus. Moskovassa Venäjälle saavuttuani piti luovuttaa kopio koronatodistuksesta ja erilaisia henkilötietoja sisältävä kaavake. Se oli lopulta pelkkä muodollisuus eikä minkäänlaiseen eristykseen tarvinnut mennä. Krasnojarskista paluumatkalle lähtiessä piti lentokentällä kivuta kaikkien matkatavaroiden kanssa portaat toiseen kerrokseen esittämään voimassa oleva koronatodistus, koska muuten minua ei olisi voitu kirjata lennoille. Jostain syystä lentokentän hissi pysähtyy vain ensimmäisessä ja kolmannessa kerroksessa – ei ollenkaan toisessa. Tarkastuksen jälkeen piti palata kaikkine laukkuineen takaisin tiskille kirjoittautumaan lennoille. Suurin jännityksen hetki koitti Moskovassa passintarkastuksessa. Kuten olen aikaisemmin kirjoittanut, viime lokakuussa maarajalla minulle sanottiin, että Venäjältä voi poistua vain kerran pandemian aikana. Tämä määräys koskee siis vain niitä, joilla on pysyvä oleskelulupa Venäjällä.

Saapuessani passintarkastukseen en nähnyt suurta ihmispaljoutta vaan olin jononi ensimmäinen ja viimeinen. Passintarkastaja tutki tuskallisen kauan passiani ja oleskelulupaani. Pari kertaa piti riisua kasvosuoja. Mielessäni rukoilin ja sanoin monta kertaa: ”Lyö se leima passiin!” Lopulta leima lyötiin ja pääsin helpottuneena turvallisuustarkastukseen, jossa epähuomiossa kuljin ensin ohi passin- ja matkalipun tarkastuspisteen. Hämmästyin siellä tyhjistä salista. Virkailijat olivat ystävällisiä. Ihmettelin heille ääneen ihmisten puutetta, johon yksi heistä sanoi: ”Sehän on hyvä.” ”Niin on, mutta epätavallista”, totesin siihen. Koronatodistus katsottiin vielä ennen koneeseen pääsyä Moskovassa. Matkani aikana ennen paluumatkalla tapahtunutta passintarkastusta minulle ei selvinnyt, onnistuuko maasta poispääsy ongelmitta. Tulin siis todistaneeksi, että oleskeluluvan haltija voi saapua ja poistua maasta vapaasti lentäen. Maarajalla on voimassa edelleen entinen poistumisrajoitus.

Matka Venäjälle mielessäin

Olen menossa Venäjälle kesäkuun 2. päivä noin kahden viikon matkalle. Oikeusministeriön seurakunnallemme määräämä hallinnollinen tarkastus tehdään kesäkuussa, mutta asiapaperit on toimitettava ministeriöön jo 26. toukokuuta mennessä. Tähän tarkastukseen valmistauduttiin edellisellä käynnilläni Krasnojarskissa ja olen joutunut etänä vielä kotoa käsin tekemään tarkastukseen liittyviä valmistelutöitä. Mahdollisesti joudun käymään ministeriössä papereita allekirjoittamassa. Tämä tarkastus jännittää minua jonkun verran. Olemme suunnitelleet piispa Ivan Laptevin kanssa Siperian rovastikunnan sananpalvelijoiden seminaaria. Tällä kertaa se pidetään UlanUdessa, jossa kirkon rakentaminen on loppusuoralla. Edessä on siis matka Siperiaan ja matka Siperiassa. Matkaan liittyy paljon valmisteluja, tapaamisia ja erilaisia tilanteita. Pyydän teitä tekemään tämän matkan kanssani rukouksin.

Sana

”Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?” (Apt. 2:8)

Apostolit täyttivät helluntaita Pyhästä Hengestä ja eri kieliä puhuneet ihmiset kuulivat evankeliumin äidinkielellään. Pyhän Hengen vuodattaminen oli Jeesuksen antaman lupauksen täyttymys. Kyse ei ollut Pyhän Hengen syntymäjuhlasta, sillä Jumalan Hengellä ei ole alkua eikä loppua. Helluntaita on pidetty sen sijaan kristillisen kirkon syntymäjuhlanä. Helluntain ihme jatkuu edelleen eri puolilla maailmaa, sillä tänäänkin monet ihmiset saavat kuulla Jumalan sanaa omalla äidinkielellään. Jumalan antama tehtävä kastaa ja opettaa, tehdä kaikki maailman kansat Hänen opetuslapsikseen, jatkuu. Kasteen kautta yhä tänään ihmiset täyttävät Pyhällä Hengellä tullen uskoon ja Jumalan kansan jäseniksi. Tänäänkin saarnataan lakia ja evankeliumia niin kristityille kuin pakanoilla uskon säilymiseksi ja uskon syntymiseksi. Kristuksen kirkko elää ja toimii ihmisten pelastumiseksi.

Helluntain ihme on esikuva taivaan juhlasta. Siellä eri maista kootut Jumalan lapset ovat yhtä kansaa, joilla on yksi ymmärrettävä kieli. Siellä jokainen on oma itsensä ilman synnin vaivoja ja kiusauksia. Se on ihmeellinen paikka, jossa olemme Jumalan välittömässä läheisyydessä. Siellä meillä on yltäkylläinen elämä ja sinne – Jumala meitä auttakoon – saamme johdattaa lähimmäisiämme meidän ja koko maailman edestä uhratun Jumalan karitsan veren tähden ja veren kautta. Tie taivaaseen ei ole kiinni, vaan auki. Tämän Pyhä Henki todistaa meille tänäänkin.

Lähetysterveisin,

Ville

Esirukousaiheita:

Kiitos Jumalan varjeluksesta!

Jumalan siunausta matkasuunnitelmiin

Kirkkoprojektien suotuisaa etenemistä Siperiassa

Virkistävää kesää koululaisille vanhempineen

Pandemian päättymistä

Pitkämielisyyttä ja kestävyyttä koettelemuksen aikana

ville.melanen@sley.fi

<https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen>

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228

Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100